

Sygn. akt VI GC 1395/16

WYROK WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Michał Wiekiera

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nikiel

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2017 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko A. S. (1) (S.)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego A. S. (2) na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 4 553,95 zł (cztery tysiące pięćset pięćdziesiąt trzy złote 95/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 marca 2015 roku;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 674,71 zł (sześćset siedemdziesiąt cztery złote 71.100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł (sześćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt. VI GC 1395/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 marca 2015 r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. S. (1) (S.) kwoty 4553,95 zł z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu podała, że pozwany pełnił funkcję członka zarządu spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., która posiadała zadłużenie z tytułu należności za usługi telekomunikacyjne świadczone przez (...) Spółkę Akcyjną. Powód wstąpił w prawa pierwotnego wierzyciela na podstawie umowy cesji wierzytelności. Powódka dysponowała prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 20 stycznia 2011 r. przeciwko spółce zasądzający na jej rzecz kwotę 15950,59 zł tytułem należności głównej z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot oraz kwotę 2603,60 zł tytułem kosztów procesu. Postępowanie egzekucyjne wobec spółki okazało się bezskuteczne. Pozwana wezwała powoda do zapłaty dochodzonej kwoty. Jako podstawę prawną swojego roszczenia wskazała art. 299 § 1 k.s.h.

Nakazem zapłaty z dnia 14 maja 2015 r. wydanym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w postępowaniu upominawczym uwzględniono powództwo.

W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenia kosztów postępowania. W uzasadnieniu podał, że obecnie nie jest członkiem zarządu spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. oraz, że w chwili powstania zadłużenia nie pełnił funkcji członka zarządu. Na uzasadnienie swoich

twierdzeń przedłożył uchwałę nr 1/02/2009 r. z dnia 11 lutego 2009 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników odwołało z funkcji członka zarządu pozwanego oraz uchwała nr 1/12/2009 z dnia 30 grudnia 2009 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników ponownie odwołało pozwanego z funkcji członka zarządu. Pozwany podał, że nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości w/w spółki ze względu na brak wiedzy o istnieniu zobowiązań spółki. Na rozprawie w dniu 21 września 2017 r. pełnomocnik pozwanego podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 lutego 2009 r. wspólnicy (...) sp. z o.o. w R. sprzedali pozwanemu udziału w spółce. Zgodnie z § 3 pkt. 2 umowy sprzedaży w dacie zawarcia umowy spółka nie posiadała żadnych zobowiązań. W chwili nabycia pozwany nie badał dokumentów księgowych oraz podatkowych spółki.

(umowa spółki k. 119-125, umowa sprzedaży udziałów k. 165-168, zeznania świadka A. L. k. 211, przesłuchanie pozwanego k.211v)

W dniu 12 lutego 2008 r. (...) sp. z o.o. w R. zawarła z (...) sp. z o.o. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z tytułu wykonywanych usług telekomunikacyjnych (...) sp. z o.o. w W. wystawił na rzecz (...) sp. z o.o. w R. faktury VAT z terminami wymagalności przypadającymi na dzień: 28.02.2009 r., 28.03.2009 r., 28.04.2009 r., 21.06.2009 r.

(umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 12.02.2008 r. k. 106-118, faktury VAT k. 126-128, nota k. 129)

Nakazem zapłaty z dnia 20 stycznia 2011 r. zasądzono od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz powódki kwotę 15950,59 zł tytułem należności głównej oraz kwotę 2603,60 zł tytułem kosztów postępowania. Postanowieniem z dnia 23 maja 2011 r. zaopatrzone nakaz zapłaty w klauzulę wykonalności.

(nakaz zapłaty z 20.01.2011 r. k.30, postanowienie z dnia 23.05.2011 r. k. 31)

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Raciborzu umorzył postępowanie egzekucyjne w całości wobec jego bezskuteczności. Zawiadomienie o bezskuteczności egzekucji komornik wystosował w dniu 23 listopada 2012 r. Spółka nie posiadała żadnego majątku.

(postanowienie z dnia 16.01.2013 r. k. 40, wnioski o wszczęcie egzekucji k. 1-2, zawiadomienia o wszczęciu egzekucji k. 9, protokół k. 18, informacji k. 20, pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego k.21, zawiadomienia k. 23, postanowienia k. 26-27 - akta postępowania egzekucyjnego KM 704/12 oraz pismo Naczelnika US w R. k. 99)

Na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. w R. z dnia 10 lutego 2009 r. pozwany został powołany na prezesa zarządu (...) sp. z o.o. w R.. Dnia 11 lutego 2009 r. pozwany został odwołany funkcji członka zarządu. Na podstawie uchwały nr 2/12/2009 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. w R. z dnia 29 grudnia 2009 r. pozwany został powołany na funkcję prezesa zarządu. Na podstawie uchwały nr 1/12/2009 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. w R. z dnia 30 grudnia 2009 r. pozwany został odwołany na funkcji prezesa zarządu.

(protokoły wraz z uchwałami k. 60-66, 169-170, przesłuchanie pozwanego k.211v)

Pismem z dnia 29 kwietnia 2014 r. wezwano pozwanego do zapłaty zaległości. A. S. (2) odebrał pismo osobiście w dniu 8 maja 2014 r.

(wezwanie do zapłaty k. 41-42)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone i wskazane powyżej dokumenty, uznając zgromadzone w ten sposób materiały dowodowe za wystarczające, a przeprowadzone postępowanie dowodowe za pozwalające na wyjaśnienie i rozstrzygnięcie sprawy i nie wymagające uzupełnienia. Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować

wiarygodność treści dokumentów, nie dopatrywał się też żadnych okoliczności, które pozwoliłyby na podważenie ich wiarygodności i dlatego uwzględnił fakty z nich wynikające w całości. Wykonując zarządzenie Sądu z rozprawy z dnia 11 maja 2017 r. zobowiązujące do przedłożenia lub wskazania miejsca przechowywanej dokumentacji księgowo-podatkowej spółki, wskazał, że nie posiada tych dokumentów, a według jego wiedzy dokumentacja powinna znajdować się w siedzibie spółki. Sąd powziął informację, że Spółka nie posiada zarządu i w toku jest postępowanie o ustanowienia kuratora sygn. akt. GL.X.Ns-Rej KRS (...). W KRS również nie został ujawniony aktualny adres spółki. Wobec cofnięcia wniosku o dowód z opinii biegłego przez pełnomocnika pozwanego Sąd pominął ten dowód. Sąd dał wiarę, co do zasady, zeznaniom świadka A. L. (2) oraz samego pozwanego, albowiem korelowały one z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności, co do okresów kiedy pozwany był członkiem zarządu spółki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w zasługiwało na uwzględnienie.

Powództwo oparte zostało na przepisie art. 299 k.s.h. który przewiduje odpowiedzialność członków zarządu spółki z o.o. za zobowiązania spółki z o.o. (...) z art. 299 § 1 k.s.h. jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Przesłanką konieczną do powstania odpowiedzialności po stronie członka zarządu spółki z o.o. za zobowiązania tej spółki na podstawie powołanego przepisu jest bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce czyli stan, w którym istnieją nieuregulowane zobowiązania spółki wobec wierzycieli, które nie mogą być pokryte z jej majątku. Bezskuteczność musi być zarazem skutkiem niezgłoszenia przez członka zarządu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcia postępowania układowego, gdy takie postępowanie powinno być wszczęte aby uchronić spółkę przed upadłością. Art. 21 prawa upadłościowego i naprawczego nakładał na dłużnika obowiązek złożenia w sądzie wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie dwóch tygodni od daty powstania niewypłacalności, która zachodzi gdy spółka nie wykonuje swoich już wymagalnych zobowiązań pieniężnych bądź gdy zobowiązania spółki przekroczą wartość jej majątku. Obowiązek ten spoczywa na każdym kto ma prawo reprezentować spółkę sam lub łącznie z innymi osobami. Odpowiedzialność odszkodowawcza członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialności uzależniona jest od wykazania przez wierzyciela jedynie istnienia zobowiązania spółki oraz bezskuteczności egzekucji z majątku spółki i strona powodowa te dwie okoliczności wykazała.

Pozostałe natomiast przesłanki odpowiedzialności objęte są domniemaniem. Dlatego, zgodnie z art. 299 § 2 ks.h członkowie zarządu obowiązani są wykazać i udowodnić okoliczności zwalniające ich od odpowiedzialności. Członek zarządu zgodnie z dyspozycją tej normy może uwolnić się od odpowiedzialności jeżeli udowodni, że zaistniała choćby jedna z trzech sytuacji wymienionych w tym przepisie, a mianowicie, że: 1) we właściwym czasie doszło do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub wszczęto wobec niej postępowanie układowe; 2) choć nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub nie wszczęto postępowania układowego to nie nastąpiło to z jego winy; 3) choć nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub nie wszczęto postępowania układowego to wierzyciel nie poniósł z tego tytułu szkody.

W przedmiotowej sprawie, pozwany A. S. (2) był członkiem zarządu (...) sp. z o.o. w okresie od 10 lutego 2009 r. do dnia 11 lutego 2009 r. oraz od 29 grudnia 2009 r. do 30 grudnia 2009 r. W istocie okresy pełnienia funkcji przez pozwanego były bezsporne pomiędzy stronami. Pozwany nie zgłosił we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości tej spółki lub o wszczęcie postępowania układowego. Dołączone odpisy z KRS wskazują na brak adnotacji o wpisie postawienia spółki w stan upadłości.

Strona powodowa jako wierzyciel dochodzący na podstawie art. 299 k.s.h. od członka zarządu naprawienia szkody wynikającej z niewyegzekwowanych roszczeń należnych od (...) sp. z o.o. w wynikających z prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 622754/10 Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, korzystała z ustawowego domniemania istnienia szkody, a jedynie obowiązana była wykazać fakt bezskuteczności egzekucji w stosunku do spółki, co uczyniła przedstawiając postanowienie komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w

Raciborzu R. M. z dnia 16 stycznia 2013 roku wydanego w sprawie KM 704/12 o umorzeniu postępowania wobec bezskuteczności egzekucji.

Pozwany natomiast nie wykazał żadnej z przesłanek wymienionych w art. 299 § 2 k.s.h. które uwolniłyby go od odpowiedzialności z art. 299 § 1 k.s.h. Jak podkreślił Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z 03 kwietnia 2015 r., sygn. I Aca 886/14 „zwolnienie się przez członka zarządu od odpowiedzialności za zobowiązania spółki wiąże się z koniecznością powołania w trakcie procesu odpowiednich środków dowodowych, w tym opinii biegłego, który ustali okoliczności sporne, w tym przede wszystkim datę zaistnienia przesłanki do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości”. (...) dowodowa pozwanego ograniczyła się do wykazania dat pełnienia funkcji w zarządzie spółki oraz dowodu z przesłuchania pozwanego na okoliczność sytuacji finansowej spółki, a w szczególności, iż poprzedni wspólnicy zapewniali pozwanego o braku jakichkolwiek zaległości. Jednakże w pierwszej kolejności należało mieć na uwadze, że ustawodawca w art. 299 k.s.h. nie wprowadził żadnej cezurę czasowej, od jakiej członek zarządu odpowiada, a tym samym nawet pełnienie funkcji członka zarządu przez jeden dzień rodzi odpowiedzialność takiej osoby. Inna interpretacja prowadziłaby do dowolnego przesuwania granicy odpowiedzialności, co stałoby w sprzeczności z ratio legis powołanej normy. Dodatkowo w realiach mniejszej sprawy pozwany przed powołaniem na członka zarządu zakupił wszystkie udziały w przedmiotowej spółce. Tym samym powinien był, co najmniej, zapoznać się z wszelką dokumentacją księgową spółki. Brak takich działań naraża pozwanego na zarzut winy, przynajmniej w formie niedbalstwa. Oczywiście zapewnienia w umowie sprzedaży udziałów o braku zobowiązań spółki mogą rodzić ewentualną odpowiedzialność kontraktową drugiej strony umowy, ale nie miało to wpływu na odpowiedzialność strony pozwanej względem podmiotów trzecich za wymagalne zobowiązania spółki. Niewątpliwie w chwili powołania w dniu 29 grudnia 2009 r. na członka zarządu, istniały względem spółki zobowiązania, który były już wymagalne. Tym samym pozwany powinien był podjąć właściwe działania, które wyłączyłyby jego odpowiedzialność, czego jednak nie uczynił, co skutkowało uwzględnieniem powództwa.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2003 r. (sygn. V CK 198/02, W.. 2004, Nr 6, s. 7) „wpis określonej osoby do rejestru w charakterze członka zarządu nie rozstrzyga o ponoszeniu przez tę osobę odpowiedzialności na zasadach ustanowionych w art. 298 KH (art. 199 KSH). Gdy skład zarządu spółki zmieniał się, odpowiedzialność na zasadach określonych w art. 298 KH (art. 299 KSH) ponoszą osoby będące członkiem zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna”. Odpowiedzialność z art. 299 § 1 KSH ponoszą wszystkie osoby, które pełniły tę funkcję od dnia powstania zobowiązania (tak: A. Rachwał, [w:] Włodyka, System pr. handl., t. 2A, 2007, s. 1035; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07, OSNC 2009, Nr 3, poz. 38). Nieprawidłowe jest ograniczanie odpowiedzialności jedynie do tych członków zarządu, którzy pełnili tę funkcję jedynie wówczas, gdy wierzytelność była już wymagalna. Skoro bowiem odpowiedzialność z art. 299 § 1 KSH ma być sankcją za niezłożenie w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości, to wystarczająco uzasadniają już samo zaciągnięcie zobowiązania w takich warunkach. Wymagalność nie ma znaczenia, tym bardziej, iż zgodnie z art. 11 ust. 2 PrUp podstawą do ogłoszenia upadłości jest sam fakt przekroczenia przez zobowiązania pieniężne (wymagalne i niewymagalne) dłużnika wartości jego majątku.

W świetle powyższych ustaleń Sąd przyjął, iż powódka jako wierzyciel poniosła szkodę skoro pomimo tego, iż dysponuje tytułem wykonawczym nie mogła zaspokoić się z majątku spółki. Równocześnie pozwany nie przedstawił żadnego majątku spółki, który umożliwiłby skuteczną egzekucję z majątku I. C..

Powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz łącznej kwoty 4553,95 zł obejmującej: należność główną w wysokości 812,88 zł i 2924,70 zł oraz skapitalizowane odsetki naliczone na dzień poprzedzający wniesienie pozwu przeciwko spółce w wysokości 170,53 zł i 645,84 zł, co wynikało z nakazu zapłaty sygn. VI Nc-e 622454/10 wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu.

W wyroku z 7 grudnia 2006 r. (LexPolonica nr 2027804) Sąd Najwyższy wskazał, że zakres odpowiedzialności osobistej członka zarządu spółki z o.o. komponują przynajmniej trzy elementy: tzw. należność główna, odsetki za opóźnienie spółki i odsetki zwykłe. W ten sposób Sąd Najwyższy nawiązał do stanowiska wyrażonego w tym samym dniu w uchwale podjętej w sprawie III CZP 118/2006 LexPolonica nr 1030866, że „odpowiedzialność członków

zarządu spółki z o.o. na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej”.

Równocześnie wobec istnienia tytułu egzekucyjnego względem spółki (...) Sąd nie był uprawniony do badania wszelkich zarzutów dotyczących pierwotnej umowy łączącej operatora telekomunikacyjnego oraz spółkę. Także wydanie nakazu na rzecz powódki wskazywało na jej legitymację czynną, co nie podlegało kontroli w obecnym procesie. Zarzut przedawnienia w stosunku do spółki podobnie nie podlegał weryfikacji. Natomiast, co do przedawnienia wierzytelności powstałej w ramach odpowiedzialności z art. 299 k.s.h. to w związku z deliktowym charakterem odpowiedzialności z art. 299 § 1 k.s.h. do przedawnienia tego roszczenia należy stosować art. 442¹ § 1 k.c., zgodnie z którym roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat 3 od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia (tak uchwała SN(7) z 7.11.2008 r., III CZP 72/08, OSNC 2009, Nr 2, poz. 20; wyr. SN z 7.7.2005 r., IV CK 58/05, L., oraz z 28.1.2004 r., IV CK 176/02, W.. 2004, Nr 9, s. 7). Przedawnienie roszczenia wobec członka zarządu ma charakter niezależny od przedawnienia roszczenia wobec spółki, które zresztą mogłoby być badane jedynie w procesie przeciwko spółce. Odszkodowawczy charakter roszczenia przysługującego wobec członka zarządu przesądza, że roszczenie to jest odrębnym od tego, które jest stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądowym. O ile bowiem orzeczenie sądowe stwierdza zobowiązanie spółki z o.o., o tyle w procesie prowadzonym w oparciu o art. 299 § 1 k.s.h. chodzi o zobowiązanie członka zarządu, zaś istnienie zobowiązania spółki jest jedynie przesłanką tej odpowiedzialności. Natomiast bieg przedawnienia przeciwko członkowi zarządu rozpoczyna się od dnia, w którym wierzyciel dowiedział się o bezskuteczności egzekucji, co najczęściej będzie miało miejsce wraz z doręczeniem postanowienia o umorzeniu z tego względu postępowania egzekucyjnego. Zakładając bowiem powszechną znajomość wpisów do KRS, z chwilą dowiedzenia się o bezskuteczności egzekucji, jest znana również osoba zobowiązana do naprawienia szkody (tak wyr. SN z 31.1.2007 r., II CSK 417/06, MoP 2007, Nr 5, s. 229). W przedmiotowej sprawie postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego doręczono stronie powodowej w dniu 30 stycznia 2013 r. Natomiast pierwsze zawiadomienie o możliwej bezskuteczności w dniu 4 grudnia 2012 r. Wobec wniesienia powództwa w dniu 26 marca 2015 r. na żadnym etapie nie upłynął 3 letni okres przedawnienia, a tym samym przedmiotowy zarzut był nieskuteczny.

Uwzględniono także żądanie zasądzenia odsetek od całej dochodzonej należności. Odsetek należnych od spółki na zasadzie art. 481 k.c. nie można utożsamiać z odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez pozywanego członka zarządu, albowiem nie wstępuje on wszak w sytuację prawną dotychczasowego dłużnika, lecz odpowiada w zakresie szkody poniesionej przez wierzyciela. Odsetki od zobowiązania pieniężnego spółki mogą być liczone do chwili powstania roszczenia odszkodowawczego z art. 299 k.s.h., tj. do chwili, kiedy egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna. W ramach odszkodowania przewidzianego w art. 299 § 1 k.s.h. niezaspokojony wierzyciel spółki z o.o. może dochodzić odsetek należnych od spółki z o.o. także za dalszy okres od chwili powstania roszczenia odszkodowawczego do chwili zażądania od członków zarządu spółki z o.o. zapłaty jej długów. W tym bowiem czasie na skutek niezaspokojenia roszczenia przez spółkę zakres szkody, za którą członkowie zarządu spółki z o.o. ponoszą odpowiedzialność, ulega zwiększeniu. Niewyegzekwowane od spółki odsetki za zwłokę lub opóźnienie dochodzone w ramach przedmiotowego odszkodowania powinny być zsumowane i wyrażone kwotowo. Przysługujące na podstawie art. 481 k.c. odsetki mogą być dochodzone przez wierzyciela spółki od członków jej zarządu za opóźnienie, tj. od dnia wymagalności tego odszkodowania. Ustalenie daty, od której należą się wierzycielowi spółki od członków zarządu odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od kwoty odszkodowania, powinno nastąpić z uwzględnieniem unormowania art. 455 k.c. Ponieważ termin wykonania tego zobowiązania nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, to powinno ono zostać spełnione niezwłocznie po wezwaniu członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością do jego wykonania. Odsetki należne od spółki, naliczone zgodnie z treścią nakazu zapłaty, mogły zostać uwzględnione tylko w ramach odszkodowania przewidzianego w art. 299 § 1 k.s.h. po ich kapitalizacji i doliczeniu do sumy należności głównej wynikającej z nakazu zapłaty. Należało zatem zasądzić odsetki, co najmniej od dnia bezskutecznego doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty, co nastąpiło 8 maja 2014 r., przy czym powódka domagał się odsetek od dnia wniesienia powództwa (art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c., por. uchwała SN z dnia 7 grudnia 2006 r., III CZP 118/06, OSNC 2007 r. Nr 9, poz. 136, Legalis 79166 oraz wyroku SA w Katowicach

z dnia 13 stycznia 2016 r., V ACa 456/13, Legalis 1399130 i dalsze wyroki Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2002 r., IV CKN 793/00, z dnia 21 maja 2004 r., III CK 55/03, z dnia 22 czerwca 2005 r., III CK 678/04, i z dnia 18 maja 2011 r., III CSK 228/10).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, Sąd oparł o treść art. 98 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwanego, jako stronę przegrywającą i obowiązana do zwrotu na żądanie przeciwnika kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Na zasądzoną kwotę kosztów procesu należnych powódce składały się: opłata od pozwu w wysokości 57 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 600 zł (według norm przepisanych obowiązujących w chwili wniesienia powództwa) i kwota 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 0,71 zł opłata manipulacyjna w (...) łącznie 674,71zł. W pozostałym zakresie powódka nie wykazała, aby faktycznie poniosła w wysokości 12 zł i 11,70 zł (jak w spisie k. 44).

Sędzia